

**IV Всеукраїнська студентська науково - технічна конференція "ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"**

УДК 378

Манзя О. - ст. гр. ПРО-06

Національна металургійна академія України, Дніпропетровськ

**ГУМАНІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР
ГАРМОНІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ВИКЛАДАЧА ВНЗ**

Науковий керівник: к.пед.наук, доцент Лучанінова О.П.

Пріоритетний напрям сучасної соціально-педагогічної освіти є головною умовою реалізації творчого потенціалу сучасного педагога, формування його педагогічного мислення, професійної компетентності, гуманітарної культури; самоствердження сучасного педагога як цілісної, освіченої, духовно багатой, інтелектуально зрілої, ініціативної, відповідальної особистості, здатної розвивати творчий потенціал своєї нації.

Сучасні дослідники виділяють такі гуманістичні функції освіти: розвиток духовних сил, здібностей та вмінь, що допомагають людині переборювати життєві труднощі; формування характеру та моральної відповідальності; забезпечення можливостей для особистісного та професійного зростання і самореалізації; оволодіння засобами, необхідними для досягнення інтелектуально-моральної свободи, особистої автономії та щастя; створення умов для саморозвитку творчої індивідуальності особистості й розкриття її духовних потенцій.

Соціально-педагогічний процес спрямований на розвиток особистості як суб'єкта творчої діяльності. Саме в цьому й полягає гуманістична мета соціально-педагогічної освіти, досягнення якої вимагає реалізації певних завдань: надання студенту системних знань про закономірні взаємозв'язки людини з природою, суспільством, державою; про процеси становлення особистості, її ставлення до інших та самої себе; формування вмінь оцінювати соціальні та природні явища, феномени культури, оволодівати засобами набуття й інтерпретації наукової інформації, її обробки та зберігання; бачити "свій" предмет у навчально-виховному процесі.

Зміст професійно - педагогічного мислення полягає в пізнанні викладачем сутності педагогічних явищ та творчому розв'язанні професійно-педагогічних завдань, які він формулює для себе під час вирішення проблемної ситуації. Тому його професійне мислення найяскравіше виявляється в позитивній реконструкції проблемної ситуації. Саме в цьому і полягають здатність і потреба викладача аналізувати, узагальнювати та перетворювати педагогічні ситуації, приймати рішення про вибір та можливості застосування засобів соціально-педагогічної взаємодії, творчо створювати нові засоби педагогічного впливу на студентів та навчально-виховний процес у цілому. Взаємна активність вихователів і вихованців у педагогіці позначається термінами «педагогічна взаємодія», «педагогічне співробітництво», «педагогічне партнерство». Взаємодія — це своєрідне втілення зв'язків, взаємин між людьми, котрі, вирішуючи спільні завдання, взаємовпливають один одного і досягають успіху в розв'язанні поставлених завдань. Разом — означає не сумарно, а взаємодоповнюючи.

Педагогічний процес — це динамічна взаємодія вихователів і вихованців, спрямована на досягнення поставленої виховної мети. Педагогічна взаємодія своєрідна: її зміст та способи визначаються завданнями виховання і навчання людей. Завдання заздалегідь передбачають зміну стану, перетворення властивостей і якостей вихованців.

Головна ж суть педагогічного процесу — єдність навчання, виховання та розвитку на основі цілісності й спільності. Педагог повинен уміти розпізнавати особливості й основні причини протилежностей, знаходити компроміс, поєднувати інтереси, будувати партнерство з вихованцем.